

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การส่งเสริมพฤติกรรมจิตสาธารณะของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรม

เด็กและเยาวชน เขต 7 จังหวัดเชียงใหม่ : ผลของโปรแกรม

การพัฒนาศักยภาพเชิงบวก

Enhancing Public Consciousness Behavior of young offenders in the
District 7 Juvenile Vocational Training Center, Chiang Mai Province :
Effects of the Positive Potential Development Program

โดย

นางนภัส พันธุ์พลกฤต

มารุต แก้วอินทร์

อารีรัตน์ จันท๊ะมา

รายงานวิจัยฉบับที่ 304

ปี พ.ศ. 2556

มหาวิทยาลัยพายัพ

บทคัดย่อ

ชื่อรายงานการวิจัย การส่งเสริมพฤติกรรมจิตสาธารณะของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็ก และเยาวชน เขต 7 จังหวัดเชียงใหม่ : ผลของโปรแกรมการพัฒนาศักยภาพเชิงบวก
 ชื่อนักวิจัย นงนภัส พันธุ์พลกฤต มารุต แก้วอินทร์ และอารีรัตน์ จันดีะมา
 ปีที่ทำการวิจัยสำเร็จ 2556

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะทั้งโดยรวมและรายด้านของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็ก และเยาวชน เขต 7 จังหวัดเชียงใหม่ 2) เพื่อศึกษาผลของการเข้าร่วม โปรแกรมการพัฒนาศักยภาพเชิงบวก ที่มีต่อการส่งเสริมพฤติกรรมจิตสาธารณะของเด็กและเยาวชน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของเด็กและ เยาวชนฯ ในการเข้าร่วม โปรแกรมการพัฒนาศักยภาพเชิงบวก 4) เพื่อวิเคราะห์กิจกรรมใน โปรแกรม การพัฒนาศักยภาพเชิงบวก และ 5) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลการติดตามผลของการใช้โปรแกรมการพัฒนา ศักยภาพเชิงบวก

กลุ่มประชากรเป็นเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 7 จังหวัด เชียงใหม่ จำนวน 341คน ซึ่งมีความสนใจในการตอบแบบวัดพฤติกรรมจิตสาธารณะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ในการทดลองเป็นเด็กและเยาวชนฯ โดยมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมจิตสาธารณะระหว่าง 1.00 – 2.99 ซึ่งเป็น เกณฑ์ในระดับต่ำ จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน ได้มาจากการสุ่ม ตัวอย่างอย่างง่าย การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถาม และการจัดกิจกรรมการพัฒนาศักยภาพเชิงบวก ตลอดจนการสังเกตพฤติกรรมหลังจากทำการทดลองแล้ว การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น และใช้สถิติ T-test (dependent) เพื่อทดสอบ สมมติฐานการทดลอง

ผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะของเด็กและเยาวชนฯ โดยรวมอยู่ในระดับต่ำ และเมื่อพิจารณาพฤติกรรมจิตสาธารณะรายด้านพบว่าเด็กและเยาวชนฯ มีพฤติกรรมจิตสาธารณะด้าน ความฉลาดทางอารมณ์ ด้านการใช้ชีวิตแบบพอเพียง และด้านคุณธรรมด้านความกตัญญู อยู่ในเกณฑ์ ระดับต่ำ ส่วนคุณธรรมด้านความรับผิดชอบและด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ อยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง ส่วนคุณธรรมด้านความมีระเบียบวินัย เด็กและเยาวชนฯมีเกณฑ์อยู่ในระดับสูง นอกจากนี้ภายหลังจากทำการ ทดลองเฉพาะกลุ่มทดลองแล้ว พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมจิตสาธารณะในระดับที่ แดกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 โดยที่กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรม

จิตสาธารณะสูงกว่ากลุ่มควบคุม ส่วนเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มทดลอง หลังจากได้รับประสบการณ์การเข้าร่วมโปรแกรมการพัฒนาทัศนคติเชิงบวกแล้ว มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมจิตสาธารณะแตกต่างจากก่อนเข้าร่วมโปรแกรมฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยที่หลังจากเข้าร่วมโปรแกรมการพัฒนาทัศนคติเชิงบวกแล้ว มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมจิตสาธารณะสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมการพัฒนาฯ และจากการศึกษาความพึงพอใจของเด็กและเยาวชนฯ ในการเข้าร่วมโปรแกรมการพัฒนาฯ พบว่า เด็กและเยาวชนฯ มีความพึงพอใจในทุกกิจกรรมการพัฒนาฯ นอกจากนี้จากการวิเคราะห์กิจกรรมในโปรแกรมทั้งในส่วนที่เป็นเนื้อหาและกระบวนการของกิจกรรมพบว่า กระบวนการของกิจกรรมการทดลองครั้งนี้มีการกระตุ้นให้สมาชิกได้แสดงออกอย่างเสรี มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เด็กและเยาวชนเกิดความพอใจที่ได้มีส่วนร่วมในการเรียน และได้เรียนรู้ร่วมกับเพื่อนๆ มีการยอมรับความคิดเห็นกันภายในกลุ่มจึงนำไปสู่การเรียนรู้และเข้าใจในเนื้อหาโดยผู้วิจัยมีจุดเน้นของเนื้อหาของกิจกรรมคือเพื่อให้เกิดความตระหนักในความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม ไม่เอาัดเอาเปรียบผู้อื่น ไม่ทำให้ผู้อื่นหรือสังคมเดือดร้อน มีความเอื้อเพื่อเอื้อแก่ ตลอดจนไม่ทำลายสาธารณะสมบัติที่เป็นทรัพย์สินของส่วนรวม โดยอยู่บนฐานคิดของการมองเยาวชนในแง่บวก และ เยาวชนทุกคนสามารถพัฒนาทัศนคติภายในได้ด้วยตนเอง

จากการติดตามผลการใช้โปรแกรมการพัฒนาทัศนคติเชิงบวกพบว่าคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมจิตสาธารณะหลังจากทดลองแล้ว (Posttest) และทดลองแล้ว 1 เดือน (Follow-up) มีคะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลเชิงคุณภาพที่ว่าเด็กและเยาวชนฯ มีพฤติกรรมจิตสาธารณะดีขึ้นในทุกด้าน

จากข้อค้นพบนี้เป็นการยืนยันได้ว่าโปรแกรมการพัฒนาทัศนคติเชิงบวกสามารถใช้ส่งเสริมพฤติกรรมจิตสาธารณะของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 7 จังหวัดเชียงใหม่ได้ ซึ่งนอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขตอื่นๆ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมพฤติกรรมจิตสาธารณะของเด็กและเยาวชนฯ แล้ว โปรแกรมการพัฒนาฯ ดังกล่าว สามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ด้าน ความกตัญญูกตเวที ความเอื้อเพื่อเอื้อแก่ ความมีระเบียบวินัย และความรับผิดชอบ ตลอดจนสามารถพัฒนาด้านการใช้ชีวิตอย่างพอเพียง และความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กและเยาวชนฯ โดยมีการพัฒนาเป็นหลักสูตรการสอน เพื่อใช้ในห้องเรียนต่อไป

คำสำคัญ พฤติกรรมจิตสาธารณะ เด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรม
โปรแกรมการพัฒนาทัศนคติเชิงบวก

Abstract

Title Enhancing Public Consciousness Behavior of young offenders in the District 7 Juvenile Vocational Training Center, Chiang Mai Province : Effects of the Positive Potential Development Program

Researchers Nongnaphas Phanpolakrit, Marut Kaew-In and Areerat Jan-ta-ma

Date Completed December 2013

This research was an experimental design which had five purposes, 1) to study the level of public consciousness behavior in young offenders in the District 7 juvenile Vocational Training Center, Chiang Mai Province, 2) to study the effect of their participation in the Positive Potential Development Program which enhanced public consciousness behavior in the young offenders 3) to study the young subjects' satisfaction with the Positive Potential Development Program, 4) to analyze the activities of the Positive Potential Development Program 5) to analyze the overall effectiveness of the Positive Potential Development Program .

A total of 341 young offenders in the District 7 juvenile Vocational Training Center, Chiang Mai Province, were willing to answer a public consciousness test. 60 young offenders were randomly chosen from those offenders who scored lower than 3.00 in the test. These 60 were separated into two groups : 30 in a control group and 30 in the experimental group. Those in the experimental group were given training at the Positive Potential Development Program Training Camp which was designed to enhance public consciousness behavior. The data were analyzed by using a computer program designed for social studies research to analyze the primary data of the sample groups and to test the research hypothesis which was performed by means of the dependent T-test.

The research results revealed that overall the levels of public consciousness behavior were at a low level. The youths displayed a low level of public consciousness behavior with regard to emotional intelligence, self-sufficiency, and gratitude, a medium level with regard to responsibility and charity, but they showed a high level of self-discipline. Before the training was given to the experimental group the average score for public consciousness behavior of the two groups was not significantly different. After attending the positive potential training program, the experimental group members were found to have gained significantly higher average scores, the test on public consciousness at 0.01 level, than before the training. In addition, all the

activities in the program were satisfied by the young offenders. The analysis of both the content and process of the activities in the Positive Potential Development Program found that this experiment stimulated the youths' free expression, encouraged mutual interaction learning and sharing with friends, and helped the subjects understand the main lessons from the course which were responsibility, charity, respect for public properties and self-development.

Furthermore, the average score for a follow-up test, which was conducted one month later, were not significantly different from the post test results, which suggests that the training might have long-term benefits.

From the findings, it can be confirmed that the Positive Potential Development Program can be used to enhance the public consciousness behavior of young offenders. This program could be used for the development of gratitude, charity, discipline and responsibility, self-sufficiency and the emotional intelligence of youths. It is possible that a social curriculum could be developed for the classroom based on the results of this program.

Keywords : Public consciousness behavior , Positive Potential Development Program, young offenders in a Juvenile Vocational Training Center

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเรื่อง การส่งเสริมพฤติกรรมจิตสาธารณะของเด็กและเยาวชน ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 7 จังหวัดเชียงใหม่ : ผลของโปรแกรมการพัฒนาศักยภาพเชิงบวก สำเร็จได้ด้วยดี เพราะคณะผู้วิจัยได้รับความเมตตา ความช่วยเหลือ และข้อเสนอแนะจากบุคคลหลายฝ่าย

ขอขอบพระคุณอธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนผู้ซึ่งอนุญาตให้ทำการเก็บข้อมูลพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ และความคิดเห็น ในการทำวิจัย

ขอขอบพระคุณ มหาวิทยาลัยพายัพ ผู้ซึ่งเห็นความสำคัญของการสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมและวงวิชาการ โดยให้ทุนสนับสนุนการทำวิจัยฉบับนี้แก่คณะผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชุติพร วิมุกตานนท์ คณบดีคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ และคุณศิริประกาย วรปรีชา ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 7 จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นที่ปรึกษางานวิจัย โดยให้ข้อคิดและสนับสนุนคณะผู้วิจัยจนทำให้การวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ ภู่วิภาคารวรรชนี อาจารย์จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ดร.ณรงค์ศักดิ์ จันทน์นวล อาจารย์จากมหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวัฒน์ ศรีเรือดอง ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการทั่วไป และผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตร์คุณฐิบัณพิต สาขาวิชาพุทธจิตวิทยา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และคุณมยุรี ยกตรี หัวหน้าสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ผู้ซึ่งเป็นคณะกรรมการพิจารณาข้อเสนอโครงการวิจัย และเป็นคณะกรรมการประเมินงานวิจัยฉบับร่าง

ขอกราบนมัสการ ท่านพระครูพิพิธสุตาทาร, ดร. อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ผู้วิจารณ์งานวิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรวรรณ วงศ์ปิ่นเพชร หัวหน้าสาขาวิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยพายัพ คุณนิลภา สุอังคะ นักกิจกรรมบำบัด โรงพยาบาลนครพิงค์ และคุณอมรรัตน์ มณีจักร นักจิตวิทยาคลินิกชำนาญการ ประจำศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 7 จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย

ขอขอบคุณ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 ซึ่งเป็นผู้ช่วยคณะผู้วิจัย คุณกันธรัตน์ พรรณโรจน์ นักจิตวิทยาประจำสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้วิจัยในการทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย ตลอดจนเด็กและเยาวชนสถานพินิจ และเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเขต 7 จังหวัดเชียงใหม่ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลองใช้เครื่องมือและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณ คุณกันธรัตน์ เอี่ยมอัมพร ผู้ประสานโครงการวิจัย และเจ้าหน้าที่สำนักวิจัยมหาวิทยาลัยพายัพทุกท่านที่อำนวยความสะดวกแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี

นนกัธ พันธุ์พลกฤต และคณะ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย	1
คำถามการวิจัย	5
วัตถุประสงค์การวิจัย	6
สมมติฐานการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	6
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	7
กรอบแนวคิดของการวิจัย	7
แบบการวิจัย	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมจิตสาธารณะ	9
ความสำคัญของพฤติกรรมจิตสาธารณะ	9
ความหมาย องค์ประกอบ และตัวชี้วัดพฤติกรรมจิตสาธารณะ	11
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาจิตสาธารณะ	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาจิตสาธารณะ	23

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพเชิงบวก	27
ทฤษฎีทางจิตวิทยาที่เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพเชิงบวก	27
ทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่มทางจิตวิทยา	29
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการกระทำความคิดของเด็กและเยาวชน	34
ความหมายของเด็กและเยาวชน	35
องค์ประกอบสำคัญของหลักการดูแลเด็กและเยาวชนที่กระทำความคิด	36
ลักษณะการกระทำความคิด	36
สาเหตุของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน	37
ทฤษฎีการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน	39
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน	41
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	43
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	43
ขั้นตอนการวิจัย	44
วิธีการเก็บข้อมูล	46
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	47
การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	47
การหาคุณภาพและตรวจสอบคุณภาพของชุดฝึก / โปรแกรม	51
ลักษณะของโปรแกรมการพัฒนาศักยภาพเชิงบวก	53
การประมวลข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	57
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	58
การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มประชากร	59
การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	61
ผลการศึกษาระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะของกลุ่มประชากรจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล	64
ผลการศึกษาระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะทั้ง โดยรวมและรายด้านของกลุ่มประชากร	67
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานการวิจัย	67

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมจิตสาธารณะ โดยรวมและรายด้าน	
ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังทดลอง	70
ผลการศึกษาความพึงพอใจของเด็กและเยาวชนกลุ่มทดลองที่มีต่อกิจกรรม	
ในโปรแกรมการพัฒนาศักยภาพเชิงบวก	71
ผลการวิเคราะห์กิจกรรมในโปรแกรมการพัฒนาศักยภาพเชิงบวก	72
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการติดตามผลของการใช้โปรแกรมการพัฒนาศักยภาพเชิงบวก	87
บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	90
บทย่อของการวิจัย	90
สรุปผลการวิจัย	92
อภิปรายผล	96
ข้อเสนอแนะ	102
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	103
บรรณานุกรม	105
ภาคผนวก	113
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	113
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	133
ภาคผนวก ค ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	135
ภาคผนวก ง หนังสือยินยอมให้ข้อมูลของเด็กและเยาวชน	137
และหนังสือรับทราบข้อปฏิบัติในการเก็บข้อมูล	
ประวัตินักวิจัย	141

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1.1 แสดงค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนเมื่อตัดข้อคำถามออก ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-total correlation) และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบวัดพฤติกรรมจิตสาธารณะ	136
2.1 องค์ประกอบของนิยามและตัวชี้วัดพฤติกรรมจิตสาธารณะ	14
2.2 องค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต	23
3.1 วัตถุประสงค์ของกิจกรรมและลักษณะที่ต้องการพัฒนา	54
4.1 จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล	59
4.2 จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล	62
4.3 ระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะของกลุ่มประชากรจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล	64
4.4 ระดับพฤติกรรมจิตสาธารณะโดยรวมและรายด้านของเด็กและเยาวชนกลุ่มประชากร	67
4.5 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจิตสาธารณะระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนกลุ่มทดลองเข้าร่วม โปรแกรมการพัฒนาศักยภาพเชิงบวก	68
4.6 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจิตสาธารณะระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลังกลุ่มทดลองเข้าร่วม โปรแกรมการพัฒนาศักยภาพเชิงบวก	68
4.7 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจิตสาธารณะของกลุ่มทดลอง ก่อน และหลังการเข้าร่วม โปรแกรมการพัฒนาศักยภาพเชิงบวก	69
4.8 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจิตสาธารณะของกลุ่มควบคุมก่อนและหลังจากกลุ่มทดลอง เข้าร่วม โปรแกรมการพัฒนาศักยภาพเชิงบวก	69
4.9 เปรียบเทียบระดับจิตสาธารณะ โดยรวมและรายด้านของเด็กและเยาวชนกลุ่มทดลอง ก่อนทำการทดลองและภายหลังทดลอง	70
4.10 ระดับความพึงพอใจของเด็กและเยาวชนกลุ่มทดลองที่มีต่อกิจกรรม/การใช้โปรแกรม การพัฒนาศักยภาพเชิงบวก	71
4.11 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจิตสาธารณะของกลุ่มทดลองหลังจากเข้าร่วม โปรแกรมการพัฒนาฯและหลังจากเข้าร่วม โปรแกรมการพัฒนาฯแล้วเป็นเวลา 1 เดือน	87

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 แผนภาพแสดงรูปแบบการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่	26
2 แผนภาพแสดงขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	45

PAYAP UNIVERSITY